

[Tove Lindbo Larsen]

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre et tilstrækkeligt antal uddannede sygeplejersker dels i den primære sundhedstjeneste, dels på sygehusene?«

Begrundelse

Baggrunden for at stille dette spørgsmål er den katastrofale udvikling, vi er vidne til på hele plejeområdet, både hvad angår personalsituationen, og hvad angår regeringens nedskæringspolitik over for amter og kommuner.

Mangelen på sygeplejersker er særdeles markant, hvilket fremgår af meddelelser om lukning af afdelinger samt et meget stort antal stillingsannoncer. Således har der i sygeplejerskernes fagblad været anvendt 949 sider i 1985 til stillingsannoncer. I 1984 var tallet 748 og i 1983 682.

Tallet for 1986 forventes at overstige 1.000 sider, hvilket er skønnet i forhold til det allerede anvendte sidetal i 1986. Dertil kommer, at ledighedsprocenten ifølge oplysninger fra Danske Sygeplejerskers Arbejdsløshedskasse for fuldtidsansatte er 0,12 (52 personer). Ledighedsberørte er i alt 0,29 pct. (124 personer). Det oplyses endvidere, at den gennemsnitlige ledighedsperiode er 6 uger, hvilket taler for, at der er tale om almindelige ledighedsskift.

Endelig skal der erindres om, at arbejdstidsnedsættelsen pr. 1. januar 1987 fra 40 timer til 39 timer vil betyde et merbehov på 663 sygeplejersker. Hele denne problemstilling og plejepersonalets situation i dens helhed er en trussel mod faggrupperne og sandelig også mod hele vort sundhedssystem og – allervigtigst – patienterne.

Svar (14/5 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet om uddannelseskapa- citeten for sygeplejersker har gennem de senere år været drøftet mellem regeringen og de kommunale organisationer i forbindelse med den såkaldte 1.000-plads-aftale om forøgelse af uddannelseskapa- citeten for plejepersonale. Resultatet heraf er blevet, at antallet af uddannelsespladser for sygeplejersker siden 1982 er aftalt forøget med 293, fra 2.109 til 2.402.

Amtskommunerne, der både driver hovedparten af landets sygeplejerskeskoler og sam-

tidig er en væsentlig aftager af de færdigud- dannede sygeplejersker, har i forbindelse her- med givet udtryk for, at der ikke var behov for yderligere udvidelse af uddannelseskapa- citeten. Det skal endvidere bemærkes, at der ikke i forbindelse med den seneste tids debat om mangel på sygeplejersker er modtaget henvendelser fra kommuner eller amtskom- muner om særlige problemer eller ønsker om regeringsinitiativer.

Hertil kommer, at den væsentligste del af den nævnte forøgelse af uddannelseskapa- citeten først er sket i 1984 og 1985, hvorfor effekten først slår fuldt igennem i 1988-89.

På denne baggrund finder jeg, at yderlige- re initiativer på området må afvente effekten af den nævnte kapacitetsudvidelse.

Spm. nr. S 1086

Til *justitsministeren* (12/5 86) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren oplyse, på hvilket tids- punkt og med hvilket kommissorium det ud- valgsarbejde vedrørende undersøgelse af voldens baggrund, som folketingsbetegnet vedtog den 25. maj 1984, er igangsat, og hvornår resulta- tet af udvalgsarbejdet kan anses at forelig- ge?«

Begrundelse

I den i spørgsmålet nævnte folketingsbe- slutning vedtoges blandt andet: »I en forsk- ningsgruppe gennemføres en analyse af voldens årsager. De formodede volds- skabende virkninger af voldsfilm, videovold m.v. søges klarlagt, bl.a. under inddragelse af udenland- ske videnskabelige undersøgelser og erfaringer.«

Det er spørgerens opfattelse, at regeringen i højere grad beskæftiger sig med den vold, der er sket, end med at undgå volden. Der er således tale om en uhyre sparsom gennemfø- relse af det omfattende beslutningsforslag fra 1984, som indeholdt mange andre aspekter end undersøgelse af voldens årsager.

Et væsentligt led var imidlertid dette ud- valgsarbejde, som også skulle inddrage uden- landske erfaringer.

Svar (15/5 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):